

FULL

D'INFORMACIÓ I ORIENTACIÓ OBRERA

Cal·lella, Setembre 1971

Número 23

L'ONZE DE SETEMBRE

La manca de fonaments històrics que justifiquin una política d'opressió i explotació dels homes i de les nacions força els seus mantenidors a falsejar la mateixa Història.

Un exemple característic d'aquesta mala fe el trobem en l'intent de fer passar el casament de Ferran i Isabel, en l'any 1469, com la causa determinant de la famosa Unidad Nacional. Certament, aquest enllaç va provocar la unificació estatal i una major col·laboració entre els regnes catalano-aragonesos i la corona de Castella, però mai la desposseïa, per cap de les parts, dels propis instruments de poder polític, econòmic, cultural i jurídic. El Principat va seguir mantenint la seva capacitat legislativa, utilitzant les seves institucions culturals i aplicant el seu sistema de control econòmic, fiscal, judicial, duaner i monetari. És a dir, conservant la seva autonomia.

Per sagrestar les llibertats nacionals del Principat, perquè Catalunya perdés la seva independència, es va necessitar molt més que un enllaç matrimonial. Va ésser precis que els exèrcits franco-espanyols de Felip V envaïssin les terres catalanes i que després d'anys de lluites i d'un setge de tretze mesos, Barcelona fos ocupada per l'invasor. És a partir d'aquesta data, de l'ONZE DE SETEMBRE DE 1741, que Catalunya es veu convertida en província espanyola i passa a ésser governada pel Consejo de Castilla.

Es obvi, doncs, que la incorporació de Catalunya a Castella (com la de Galícia i del País Basc) i la constitució de la susdita Unidad Nacional

no arrenca de cap raó natural o factor geogràfic ni tampoc de cap avinentesa. És, solament, el producte d'una invasió militar de concepció imperialista.

Aquests són, esquematitzats, els fets històrics. Avui, però, després de més de dos segles i mig, l'"Onze de Setembre" representa alguna cosa més que una data històrica. És el símbol de l'opressió nacional del nostre poble. És, per sobre de tot, una jornada de lluita reivindicativa dels drets catalans.

Amb tot i això, no podem pas dir que tot aquest llarg temps d'opressió, aguditzada en les darreres dècades pel règim franquista, no hagi obtingut els seus efectes. Tant és així que, en el present, plantejar la qüestió nacional desvetlla, d'immediat, no pocs recels i molta confusió dins el mateix poble català; sobre tot en la part d'immigrants, la qual cosa no pot pas estranyar-nos massa. No hem d'oblidar que la propaganda oficial és una arma poderosa que s'ha utilitzat, i segueix utilitzant-se, per fer passar com a actes racistes d'aspiració estrictament separatista al que no és res més que la defensa d'uns drets inalienables. I és ben lògic que així sigui. Res convé més al capitalisme que desunir i crear divergències entre el poble, en particular, dins la classe obrera.

No obstant, o precisament per això, creiem que ens cal afrontar-ho resolutament.

Abans que tot, hem de destacar que la lluita a Catalunya (com al País Basc o a Galícia) per la llibertat

continua

00000
FORMA
A VIOLAR

nacional és indestruïble de les lluites per la democràcia que porten a cap totes les forces progressistes dins el territori espanyol. Pensar en un Estat espanyol democràtic i que no reconegué la realitat multinacional de la península es caure en una flagrant contradicció.

Ha de quedar clar també, que quan els sectors més democràtics de la població catalana reivindiquen llur nacionalitat, no defensen els interessos de la gran burgesia del país - aquests interessos són, precisament, un dels suports del sistema - ni es manifesten contra els altres pobles hispànics. Tot el contrari. El que fan és demostrar-els-hi llur solidaritat i llurs afinitats lluitant contra un centralisme oligàrquic que el mateix imposa les seves lleis feixistes a Catalunya que les aplica a Navarra; que igual protegeix els terratinents castellans i andalusos que la gran burgesia basca i catalana; que tant empresona un obrer a Terrassa com el tortura a Oviedo o l'assassina a Granada.

Quan els obrers de Catalunya exigeixen el reconeixement de llur nacionalitat no reclamen cap privilegi ni expremen racisme de cap mena, sinó que s'estan pronunciant pel dret de tots els pobles d'ésser lliures i escollir, sense cap tipus d'obstacle ni d'imposició, llur destí polític.

La part d'immigrants de Catalunya ha de comprendre que, donada la situació i en aquest moment concret, defensar les llibertats nacionals no és solament recolzar els drets d'un poble que avui és el seu, sinó que és també, combatre un semifeudalisme agrari i un monopolisme capitalista que són els que l'han fet arribar a l'emigració per intentar escapar de la misèria.

Avui, lluitar per Catalunya, Euzkadi o Galícia és, també, lluitar per un sindicat de classe independent, pels drets de vaga, associació, reunió, manifestació i expressió lliures i per l'amnistia dels presoners i exiliats polítics i socials.

A Catalunya, com arreu de la península i del món, el reconeixement dels drets de les persones i dels pobles és inseparable dels interessos de tots els treballadors.

..... INFORMACIONS DEL MOVIMENT OBRER

TRANSPORTS PÚBLICS (Barcelona). - Assemblea de més de 500 obrers per lluitar per llurs reivindicacions econòmico-socials.

ÚLTIMES INFORMACIONS. - Vaga dels 1.500 obrers de CUBERTAS Y TEJADOS de Santa Maria de Barberà (Sabadell) durant el divendres i dissabte 27 i 28 d'agost. Continua la lluita.

EXIGEIXEN: 1. Salari de 55 ptes. hora més pagues extres. 2. Un comitè de seguretat per evitar accidents laborals. 3. Representants sindicals. 4. Un mes de vacances. 5. Readmissió de 20 companys acomiadats. 6. Impugnació del conveni col·lectiu i un de nou.

Volen a més que l'administració dels menjadors passi a llurs mans.

SABADELL. - Vaga de 250 obrers de OBRAS Y CONSTRUCCIONES ALONSO.

SARDANYOLA. - Vaga de 1.300 treballadors de la construcció.

UNIVERSITAT AUTÒNOMA (Bellaterra). - El 27 i 28 d'agost vaga tot el dia en solidaritat amb els acomiadats de HUARTE i CIA. i SEAT. Exigeixen a més el 100 % de salari real en cas de baixa per accident i jubilació els 1.600 obrers de l'empresa.

PINEDA. - S'han llançat unes octavetes a Pineda, denunciant l'explotació dels abusos als quals són sotmesos els treballadors de INDUSTRIAL ARABON.

Nota: Com sempre consignem només les lluites més actuals, deixem moltes vegades a les fosques aspectes importants de les accions que porta a cap la classe obrera. FULL és, malauradament, massa limitat encara.